

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **K. G.**, bývajúceho v M., proti odporkyni **I. G.**, bývajúcej v M., **o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoде k t.č. plnoletej S. G., nar. X., bývajúcej v M. a maloletému K. G., nar. X.**, bývajúcemu u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, vedenej na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 14 C 29/2008, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2013 sp.zn. 7CoP 278/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice-okolie rozsudkom z 30. mája 2013 č.k.14C 29/2008-472 zaviazal navrhovateľa platiť na výživu S. G., nar. X. za obdobie od 25. apríla 2009 do 26. decembra 2010 sumu 130,00 eur mesačne za obdobie od 27. decembra 2010 do 17. decembra 2011 sumu 50,00 eur mesačne a za obdobie od 18. decembra 2011 do 11. októbra 2012 sumu 200,00 eur mesačne a mal. K. G., nar. X. za obdobie od 25. apríla 2009 do 26. decembra 2010 sumu 100 eur mesačne za obdobie od 27. decembra 2010 do 17. decembra 2011 sumu 50,00 eur mesačne od 18. decembra 2011 do budúca sumu 150,00 eur mesačne, vždy do 1. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého. Dlhé výživné za čas od 25. apríla 2009 do 11. októbra 2012 na dcéru S. v sume 4 078.19 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 200,00 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Dlhé výživné na mal. K. za 25. apríla 2009 do 30. mája 2013 v sume 4 040.85 eur povolil súd otcovi splácať v mesačných

splátkach po 200.00 eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi a odporkyni uložil povinnosť nahradiť trovy štátu na účet okresného súdu každému v sume 259,50 eur.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 30. septembra 2013 sp.zn. 7CoP 278/2013 na základe odvolania navrhovateľa a odporkyne napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o určení výživného a dlžného výživného pre plnoletú S. a maloletého K. potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.) a súčasne zmenil rozsudok v napadnutom výroku o splatnosti dlžného výživného tak, že dlžné výživné za obdobie od 25. apríla 2009 do 11. októbra 2012 v sume 4.078,19 eura pre plnoletú S. bol navrhovateľ povinný zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku S. G. a dlžné výživné pre maloletého K. za obdobie od 25. apríla 2009 do 30. mája 2013 v sume 4.040,85 eura bol navrhovateľ povinný uhradiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku odporkyni.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie a žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a určil výšku bežného výživného pre mal. K. G. a S. G. primerane jeho finančným schopnostiam a možnostiam. V dovolaní navrhovateľ opísal skutkové okolnosti prejednávanej veci, namietal neprimeranú výšku určenej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom a vytýkal súdom nižšieho stupňa, že nezohľadnili jeho skutočné majetkové pomery, pasíva, finančné prostriedky, ktoré vynaložil na svoju predchádzajúcu manželku a deti, existenciu viacerých vyživovacích povinností a skutočnosť, že má vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k druhej manželke a dcére, s ktorými žije v spoločnej domácnosti.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), ešte pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či účastník konania podal dovolanie v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania žalovaným vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného

mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

V zmysle ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., zmeškanie lehoty na podanie dovolania podľa odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva zo spisu rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2013 sp.zn. 7CoP 278/2013 bol doručovaný právnej zástupkyňi navrhovateľa poštou. Z doručenky, ktorá je pripojená k pokynu na doručenie tohto rozhodnutia (č.l. 517 spisu) vyplýva, že právna zástupkyňa navrhovateľa prevzala doručované rozhodnutie osobne dňa 17. októbra 2013. Právny zástupca odporkyne prevzal doručované rozhodnutie osobne dňa 16. októbra 2013.

Doručením rozsudku odvolacieho súdu všetkým účastníkom konania nadobudlo toto rozhodnutie právoplatnosť (§ 159 ods. 1 O.s.p.). V nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia treba vychádzať z toho, že jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) začala v danom prípade plynúť 17. októbra 2013, kedy napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, a jej koniec pripadol na nedeľu 17. novembra 2013, pričom posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods.2 O.s.p.), t.j. pondelok 18. novembra 2013.

Pokiaľ dovolateľ, ako to vyplýva z podacej pečiatky na poštovej obálke, v ktorej bolo dovolanie doručené (č.l. 540 spisu), podal dovolanie na poštovú prepravu až 13. marca 2014, urobil tak oneskorene.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie navrhovateľa odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa dovolaním z hľadiska jeho procesnej prípustnosti (§ 237 O.s.p. a § 238 O.s.p.), ani opodstatnenosti.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júla 2014

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová